Republica Moldova, mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – Radu Țurcanu
Dosarul nr. 2r-1029/25; PIGD nr. 2-25065694-02-2r-23052025

D E C I Z I E

07 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Preşedintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către ***** împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 12 mai 2025, prin care a fost admisă cererea depusă de către ***** inclusiv în interesele copilului minor, privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie și emiterea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor lui *****, –

C o n s t a t ă:

I. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție: În data de 12 mai 2025 ***** a înaintat o cerere în instanța de judecată privind emiterea ordonanței de protecție în privința sa și a copilului său *****. Cererea a fost repartizată potrivit PIGD la 12.05.2025, ora 14h47, judecătorului Radu Țurcanu, fiind remisă fizic acestuia la ora 16h20.

Prin cererea înaintată de către *****, a solicitat: să fie emisă ordonanță de protecție prin care să fie aplicate măsuri de protecție în favoarea cet. ***** a.n.*****, IDNP ***** și a copilului care se află la întreținerea ***** născut la ***** cu reşedința în raionul *****, pe un termen de 3 luni, prin care să-l oblige pe *****, născut la *****, IDNP *****; de a sta departe de reședința a victimelor violenței în familie *****, IDNP ***** şi copilului ***** născut la ***** cu reședința în raionul *****; de a sta departe de locul aflării victimelor violenței în familie *****, IDNP ***** şi copilului *****, la o distanţă ce ar asigura securitatea lor - 300 m; precum și de a interzice cet. *****, născut la *****, IDNP *****, a oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victimele violenței în familie *****, IDNP ***** și copilului ***** născut la *****

În motivarea cererii indică asupra faptului că, încă din luna noiembrie 2024, agresorul ***** a început să manifeste un comportament agresiv în coraport cu victima şi copilul ei, or ultimul din motive de gelozie o urmărește permanent și îi creează probleme în raport cu ea vis-a-vis de colegi la serviciu, față de cunoscuții săi şi părinți.

Astfel, la data de 06 mai 2025, ultimul a venit acasă unde locuiește cu părinții ei și copilul în raionul *****, unde a venit cu un scop bine determinat pentru a o umili față de părinții ei şi

vecini, astfel a atacat-o cu diferite cuvinte necenzurate, urlete şi țipete față de mine şi de părinții săi, că chipurile ea l-ar înșela şi chiar s-a răstit asupra mamei sale. Copilul lor fiind mic, relativ având vârsta de 7 ani s-a speriat şi până în prezent are atacuri de panică şi este foarte speriat.

Ultimul caz a avut loc la data de 08.05.2025, ***** a urmărit-o la ASEM, unde își face studiile şi, cu cuvinte necenzurate a atacat-o, mai mult decît atît a început să o dea jos din maşina de ocazie cu care era, rupîndu-i părul din cap şi a lovit-o peste față şi în cap aplicîndu-i multiple lovituri de pumni, stricîndu-i în mod intenționat telefonul, ba mai mult decît atît i-a rupt şi cerceii din ureche.

Susține că, până în prezent acesta o sună insistent şi chiar sora sa (viitoarea cumnată) îi expediază mesaje cu amenințări, nemijlocit la data depunerii plângerii a fost amenințată de către el, dacă nu-și retrage plângerea de la poliție, el va lua măsuri în privința acesteia.

În drept, invocă prevederile art. art. 11-15 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violentei în familie, și art. 166-167, 278/3-278/8 Cod de procedură civilă al RM.

II. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 12 mai 2025, instanța de judecată a admis integral cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie împotriva acțiunilor agresorului ***** și a emis ordonanță de protecție prin care:

Se stabilesc pentru *****, a. n. ********** și copilul ei minor *****, a. n. *****, următoarele măsuri de protecție, a victimelor violenței în familie de la acțiunile agresorului *****, a. n. *****, IDNP *****, cu dom. *****, și anume;

- se obligă ***** de a sta departe de locul aflării victimelor ***** și ***** la o distanță ce ar asigura securitatea acestora, cel puțin 300 metri excluzând orice contact vizual cu victimele;

- se interzice agresorului ***** de a vizita locul de trai al victimelor și anume: r-nul Telenești, sat Verejeni; și respectiv, domiciliul/șederea temporară pe *****.

- se interzice agresorului ***** oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondența sau în orice alt mod, cu victimele ***** și *****;

Măsurile stabilite se aplică pe un termen de 90 (nouăzeci) zile, începând cu data de 12 mai 2025 ora 19:00.

În vederea executării măsurilor de protecție stabilite, se aplică monitorizarea electronică fața de *****, a. n. *****, cu dom. *****.

Se explică victimelor şi agresorului că, măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri şi pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în prezenta ordonanța de protecție.

Se încasează din contul lui *****, a. n. ***** în folosul statului taxa de stat în sumă de 250 (două sute cincizeci) de lei.

Executarea ordonanței de protecție se pune în seama Inspectoratului de poliție Telenești și respect Râșcani, municipiul Chișinău și Inspectoratului de Probațiune Telenești și Chișinău și se execută imediat.

III. Recursul declarat: În data de 15 mai 2025 avocatul Cobîșenco Ion, acționând în interesele lui ***** a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 12 mai 2025, prin care a fost admisă cererea depusă de către ***** inclusiv în interesele copilului minor, privind aplicarea măsurilor de protecţie în cazurile de violență în familie și emiterea ordonanței de protecție împotriva acțiunilor lui *****.

Argumentează că, în fapt, la 12 mai 2025, ***** a înaintat o cerere în instanța de judecată privind emiterea ordonanței de protecție în privința sa și a copilului său *****.

În motivarea cererii s-a indicat că, încă din luna noiembrie 2024, ***** a început să manifeste un comportament agresiv în coraport cu victima și copilul ei, iar ultimul din motive de gelozie o urmărește permanent și îi creează probleme. Victima a indicat că la data de 06 mai 2025 ***** a venit acasă unde locuiește cu părinții ei și copilul în raionul *****, unde a venit cu un scop bine determinat pentru a o umili față de părinții ei și vecini, astfel a atacat-o cu diferite cuvinte necenzurate, urlete și țipete, iar la 08 mai 2025, ultimul a urmărit-o la ASEM, unde își face studiile și cu cuvinte necenzurate a atacat-o, mai mult decât atât, a început să o dea jos din mașină, rupându-i părul din cap și a lovit-o peste față și în cap aplicându-i multiple lovituri cu pumni, stricându-i în mod intenționat telefonul.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru nr. 2o/pr-182/25 din 12 mai 2025 s-a dispus admiterea integrală a cererii și a fost eliberată ordonanța de protecție pe un termen de 90 de zile, încheiere pe care o consideră pasibilă de casare integrală.

Prin prisma prevederilor art. 2 și 3 Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie nr. 45/2007, recurentul invocă că, în cadrul examinării cererii privind emiterea și/sau prelungirea ordonanței de protecție, urmează a fi verificat dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei. În speță, din cauza faptului că recurentul i-a cerut mașina înapoi și doar după intervenția poliției pretinsa victimă a acceptat să restituie mașina, cu scopul de a se răzbuna, a înaintat o cerere de eliberare a ordonanței de protecție.

Indică asupra faptului că, între recurent și pretinsa victimă a avut loc o mică altercație, iar pretinsele vătămări sunt cauzate de încercarea pretinsei victime de a-l ataca pe recurent. Astfel, din cauza că era așezată pe scaun în mașină, precum și din cauza lipsei de spațiu suficient, pretinsa victimă, fiind extrem de agitată, s-a lovit de scaunul mașinii și și-a prins părul de ușă.

În opinia recurentului, lipsa pericolului iminent se probează și prin faptul că, după ce a fost la spital, pretinsa victimă a sunat recurentul ca să meargă să o petreacă până acasă, or, aceste circumstanțe sunt în contradicție cu existența unui pericol pentru viața și sănătatea pretinsei victime.

Totodată, instanța de fond neîntemeiat a reținut că ***** și ***** se află în relații de concubinaj, or, în cadrul ședinței de judecată atât *****, cât și ***** au recunoscut expres că nu sunt în relație de concubinaj, nu locuiesc împreună și nu au relație asemănătoare ca cea dintre soți, ci doar sunt prieteni. În aceste condiții, aplicarea prevederilor art. 3 alin. (2) din Legea nr. 45/2007 sunt absolut neîntemeiate. La caz, se reţine că ***** și presupusul agresor au avut relaţii extraconjugale, ce nu pot fi calificate ca cele asemănătoare soţilor sau concubinajului.

În ceea ce priveşte argumentele petiţionarei ***** cu referire la acţiunile violente, recurentul consideră că aceste circumstanțe urmează să fie sau nu stabilite întru-un proces penal sau contravențional, iar organele de resort urmând să califice acţiuniile ultimului şi să întreprindă măsuri de protecţie.

Consideră că, cererea de aplicare a măsurilor de protecţie a victimelor violenţei în familie este depusă de un subiect necorespunzător. Or, pretinsa victimă nu se încadrează în lista subiecţilor prevăzuţi de art. 3 din Legea 45/2007, care ar putea înainta instanţei de judecată cerere de aplicare a măsurilor de protecţie a victimelor violenţei în familie. Temei pentru care, susține că cererea de aplicare a măsurilor de protecţie avictimelor violenţei în familie înaintată de pretinsa victimă urmează a fi respinsă.

Prin urmare, susține că, instanța de fond nu a elucidat toate circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii şi a emis o soluţie ilegală şi neîntemeiată. Or,

principiul preeminenţei dreptului, inserat în preambulul Convenţiei Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în acelaşi timp atât un important impuls la adoptarea Convenţieic (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenţiei în conformitate cu prevederile art. 31 alin.(2) al Convenţiei de la Viena, nu poate fi neglijat la soluţionarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 Cod de procedură civilă.

În temeiul dispoziţiilor art. 1 alin. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, în lumina interpretărilor date în jurisprudenţa constantă a Curţii Constituţionale, (hotărârea Curţii Constituţionale nr.2 din 19.01.*****, publicată în Monitorul Oficial nr.12-13/8 din 19.02.*****), una din caracteristicile constituţionale ale statului de drept o constituie obligaţiunea statului, autorităţilorlui publice, instituţiilor, persoanelor oficiale de a activa în limitele atribuţiilor lor stabilite de Constituţie şi Legi, iar instanţa de judecată nu constituie o excepţie.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 9, 26 Cod de procedură civilă, reţinând obligaţia instanţei de a asigura preeminenţa dreptului în sensul definit de Constituţie şi practica internaţională, în temeiul art. 278/9 și art. 427 lit. c) Cod de procedură civilă al RM, recurentul solicită casarea integrală a încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Central) nr. 2o/pr- 182/25 din 12 mai 2025 și emiterea unei noi decizii privind respingerea integrală a cererii înaintată de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie ca fiind neîntemeiată.

IV. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Astfel, ținând cont de faptul că, încheierea contestată cu recurs a fost pronunțată la 12 mai 2025, iar recursul a fost depus de către avocatul împuternicit în interesele recurentului în data de 15 mai 2025, instanţa de recurs constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii.

Astfel, Colegiul judiciar constată că, participanții la proces, în termenul rezonabil acordat (având în vedere inclusiv natura recursului declarat), nu și-au exercitat dreptul de a depune referință.

V. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este neîntemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere motivele reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei

certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să menţină încheierea.

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(3) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite în 24 ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Articolul 2 al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007 definește **violența în familie ca acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică**, cu excepţia acţiunilor de autoapărare

sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral, iar **violenţă fizică** ca fiind vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrâncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar. Victimă-adult reprezintă persona adultă care a fost supusă actelor de violență în familie sau concubinaj.

Același articol reglementează definiția de **violență psihologică** ca fiind impunere a voinţei sau a controlului personal; provocare a stărilor de tensiune şi de suferinţă psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, şantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, ameninţări verbale, afişare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice, neglijare; implicare în viaţa personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenţie, inclusiv în locuinţa familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea profesională ori interzicere și/sau creare a impedimentelor în realizarea programului educațional în instituția de învățământ; persecutare prin contactarea sau încercarea de a contacta prin orice mijloc sau prin intermediul altei persoane victima căreia i s-a cauzat o stare de anxietate, frică pentru siguranța proprie ori a rudelor apropiate, fiind constrânsă să-și modifice conduita de viață; deposedare de acte de identitate; privare intenţionată de acces la informaţie; alte acţiuni cu efect similar.

Conform art. 3 alin. (1)-(2) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul și victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: **a) în condiția de conlocuire:** persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii; **b) în condiția de locuire separată:** persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privința cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară*, persoanele care se află ori sau aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).*

În temeiul art.12 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, persoanele care pot depune cerere despre comiterea actelor de violență în familie sunt: a) victima; b) în situație de criză, membrii de familie; c) persoanele cu funcție de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia; d) autoritatea tutelară; e) alte persoane care dețin informații despre pericolul iminent de săvârșire a unor acte de violență sau despre săvârșirea lor.

Astfel, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în

caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta. În acest caz, pentru probarea violenței fizice este indispensabilă prezența pe corpul victimei a vătămărilor corporale vizibile.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință.

La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție urmează a fi verificat dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

Astfel, din materialele cauzei și explicațiile date de către părți în instanța de fond, s-a stabilit că ***** a.n.*****, IDNP ***** locuiește cu copilului său minor ***** născut la ***** cu reședința în raionul *****, iar în mun. Chișinău victima își face studiile în cadrul instituției publice Academia de Studii Economice din Moldova.

În același timp, reieșind din natura relațiilor existente între ***** și *****, caracterul acestora în timp și loc, se află în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În fapt, s-a stabilit că, în data de 08 mai 2025, ***** a urmărit-o la Academia de Studii Economice din Moldova, mun. Chișinău, str. Bănulescu Bodoni 61, unde ***** își face studiile, şi, cu cuvinte necenzurate, a atacat-o, a încercat să o dea jos din mașina de ocazie în care se afla, rupîndu-i părul din cap, a lovit-o peste față şi în cap, aplicând acesteia multiple lovituri de pumni, stricîndu-i în mod intenționat telefonul. La fel, în aceleași circumstanțe de timp și loc, ***** i-a rupt şi cerceii din urechi.

Faptul agresiunii se confirmă prin: Procesul verbal de constatare a SSS a SP-a al IP Râșcani al DP mun. Chișinău din 08 mai 2025;

Potrivit îndreptării agentului superior al SS al SP-1 IP Rîșcani, Tamara Bejenari, victima ***** fost îndreptată către Medicul Șef al centrului de medicină-Legală mun. Chișinău, str. Korolenco 8, la 08.05.36, ora 18h37.

Conform actului Trimitere-Extras din Fișa Medicală DCMU al IMSP IMU nr. 32490 se atestă la examenul obiectiv: *Fantele palpebrale OD=OS. Pupilele rotunde, D=S, fotorcactia vie. Convergenta pastrata. Nis orizontal, vertical si rotativ. Semnul Mann-Gurevici pozitiv. Fata simetrica. Fonatia si deglutitia păstrate. Limba i medie. Sensibilitatea hiperestezie. Mișcările active in membre diminuate. Forța si tonusul muscular diminuate, I / Romberg - stabil. Mersul pastrat. Probele de coordonare îndeplinește incorect. ROT (superioare si inferioare) D=S diminuate. Reflexele patelare diminuate, achiliene-diminuate. Reflexele patologice negative. Reflexele automatismului negative. Semnele meningiene si de elongare nu se provoacă.*

Starea de gravitate medie. Concluzie: Comoție cerebrală. Echimoză pe coapsa dreaptă.

Pozele și înscrisurile prezentate confirmă actele de violență fizică comise de către ***** asupra Ecaterinei *****, iar în baza explicațiilor victimei se atestă că copilul minor al ei, are o stare de frică, teamă și reticență față de *****.

Prima instanță a reținut cu titlu de principiu general recunoscut, că nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, securitatea publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii şi prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății sau a moralei sau pentru protejarea drepturilor și libertăților altora.

Astfel, raportând circumstanțele de fapt constatate la prevederile legale aplicabile, deoarece în privința victimei ***** există indici de aplicare a violenței fizice, amenințare cu aplicarea violenței, precum și reieșind din personalitatea agresorului *****, atestată prin circumstanțele examinate în cadrul dezbaterilor judiciare, întru asigurarea protecției victimei, prima instanță a considerat admisibil şi necesar amestecul statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată şi de familie a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății și bunăstării petiționarei, deoarece agresorul, prin comportamentul său, şi-a creat premise pentru aplicarea față de el a prevederilor Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie.

În același context, referitor la măsurile de protecție aplicate și termenul stabilit, Colegiul judiciar constată că prima instanță a ținut cont de circumstanțele cauzei și anume, declarațiile victimei și probele prezentate de aceasta, de personalitatea, acțiunile și inacțiunile agresorului, și nemijlocit de scopul ordonanței de protecție, în conformitate cu prevederile art. 14, 15 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, 278/3- 278/9 din Cod de procedură civilă.

Astfel, reieșind din faptul că nu au fost constatate temeiuri de fapt şi de drept de constatare a ilegalității încheierii contestate şi care ar duce la casarea acesteia, Colegiul civil consideră necesar de a respinge recursul, ca fiind neîntemeiat.

În ceea ce privește argumentele recurentului întemeiate pe faptul că ***** și ***** nu sunt subiecţi ai violenţei în familie, Colegiul judiciar constată că sunt întemeiate pe interpretarea subiectivă a faptelor constatate de prima instanță. Or, victima indică asupra geloziei manifestate de către agresor, agresorul indică asupra unor bunuri transmise în folosință victimei și în privința cărora solicită restituirea, ambii indică asupra unor relații care au durat într-o anumită perioadă de timp, respectiv circumstanțele în cauză urmează a fi apreciate prin coroborare cu evenimentele din 08 mai 2025.

Astfel, reieșind din natura relațiilor existente între ***** și *****, caracterul acestora în timp și loc, se constată că aceștia se află în relații asemănătoare celora dintre soți, relații care, atât în condiția de conlocuire, cât și în condiția de locuire separată, confirmă că ***** și ***** sunt subiecți ai violenței în familie, respectiv cererea depusă de către ***** este admisibilă în conformitate cu art. 2 și 3 Legea nr. 45 din 01 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie.

Cu referire la argumentele recurentului, care pretinde că nu a comis acte de violență fizică asupra victimei, Colegiul constată că se întemeiază pe aprecierea subiectivă a faptelor constatate, confirmate prin probe pertinente și concludente administrate în procesul judiciar, care indică direct la comiterea actelor de violență peste diferite părți ale corpului victimei în circumstanțele de timp și loc indicate de ambii subiecți ai violenței în familie.

Mai mult, Colegiul judiciar reține că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

În această privință, reieșind din conținutul explicațiilor părților făcute în cadrul dezbaterilor judiciare, Colegiul constată că între ***** și *****, reieșind din circumstanțele care au avut loc până la data de 08 mai 2025, există premisa de a considera că relațiile tensionate, care durează în timp între aceștia, și nemijlocit amenințările agresorului exprimate în prezența membrilor familiei victimei, constituie temei suficient pentru a considera că este legală și întemeiată admiterea integrală a cererii privind aplicarea măsurilor de protecție și emiterea ordonanței de protecție.

În ceea ce privește argumentele recurentului, care invocă existența altor litigii de drept între acesta și victimă, instanța de recurs admite că este legal și întemeiat să fie examinate într-o procedură separată. În același timp, constată că existența litigiilor de drept între subiecții violenței în familie nu constituie în sine temei de a respinge cererea de aplicare a măsurilor de protecție. Or, în circumstanțele în care a fost comisă violență în familie, este legal și întemeiat amestecul statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată şi de familie a părților, în scopul preîntâmpinării pericolului asupra securității vieții, sănătății și bunăstării victimelor, independent de circumstanțele conexe care privesc relațiile dintre subiecții violenței în familie.

Colegiul judiciar reţine în acest aspect inclusiv jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului care statuează că, conceptul vieții private include integritatea fizică și psihologică a unei persoane, care este de obligația Statului să o protejeze, chiar dacă pericolul vine urmare a acțiunilor altora. În acest sens, ele trebuie să mențină și să aplice în practică un cadru legal corespunzător care acordă protecție împotriva actelor de violență din partea persoanelor private (a se vedea *X şi Y c. Olandei*, citat *supra*, §§ 22 și 23; *Costello-Roberts c. Regatului Unit*, 25 martie 1993, § 36, Seria A nr. 247-C; *D.P. şi J.C. c. Regatului Unit*, nr. 38719/97, § 118, 10 octombrie 2002; *M.C. c. Bulgariei*, nr. 39272/98, §§ 150 și 152, CEDO 2003-XII; *A c. Croației*, nr. 55164/08, § 60, 14 octombrie 2010; și *Hajduová*, citat *supra*, § 46).

În cauza *Opuz vs Turcia*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a concluzionat că, subiectul violenței domestice nu este o chestiune privată sau de familie ci o chestiune de interes public care implică acțiunea eficientă a statului, eșecul în a răspunde adecvat violenței de gen constituie o încălcare a articolului 14 (clauza non-discriminare) arătând că violența împotriva femeilor este o formă de inegalitate.

Astfel, anume statului îi revine obligaţia pozitivă de a acţiona în scopul garantării dreptului la respectul vieţii private şi de familie, protecţiei efective împotriva violenţei în familie, obligațiile pozitive includ pe de o parte adoptarea unui cadru legal cu scopul de a preveni și pedepsi maltratarea din partea persoanelor private și pe de altă parte, aplicarea legilor în practică, atunci cînd se cunoaște despre un risc iminent de maltratare a unei persoane particulare sau cînd maltratarea a avut deja loc, astfel acordîndu-i o protecție victimelor și pedepsindu-i pe cei responsabili de rele tratamente (a se vedea § 56 din hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în cauza Eremia ş.a. contra Republicii Moldova).

În același timp, instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent și avocatul acestuia sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente puse la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanţele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi

elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicţie cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de către ***** și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru pronunțate la 12 mai 2025.

VI. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D E C I D E :

A respinge recursul declarat de către *****.

A menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 12 mai 2025.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu